

शास्त्री - इरवड साहित्य
अभिज्ञान शाकुन्तलम्

saathi

Date / /

प्र०८१७- एषा वि विरुणा विणा गमेइ रअणिं विसाअदीहउरं ।
गरुअं वि विरहदुःखं आसाअंधौ सहावेदि ॥
एषापि प्रियेण विना गमयति रजनीं विषाददीर्घतराम् ।
शुर्वपि विरहदुःखं रवमाशाअन्ध्यः साहयति ॥

उत्तरम् - प्रसंगः - प्रस्तुतोऽयं च लौकिकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य

अभिज्ञानशाकुन्तलम् नाट्यशास्त्ररथे चतुर्थोऽङ्कात् उद्देष्टु-
तोऽस्ति । अस्मिन् अनसूया सखिभ्यति कथयति - पत्रे विरहित-
मपि प्रियमपश्यन्ती दुःखिता चक्रवाकवधुं विलोक्य दुःखितां
शाकुन्तलां सान्त्वयन्ती अनसूया प्राह - एषापि - चक्रवाकवधुरपि
प्रियं विना क्षणमपि मात्रं न तिष्ठन्ती । तद्विरहमसहमाना प्रियेण =
सहचरेण चक्रवाकेन विना विरहिता विषाददीर्घतराम् = विषादेन = प्रिय-
विरहजन्यदुःखेन दीर्घतरां = दीर्घत्वेनानुमितां रजनीं रात्रिणो जना
अस्यामिति रजनीं तां रजनीं = रात्रिम् गमयति = यापयति । आशा-
अन्ध्यः = आशा = कदापि सम्बन्धो भवेदिति सम्भावना एव
अन्ध्यः = अन्त्यतमिति आशाअन्ध्यः = सङ्गमाशातन्तुः गुरु अपि =
दुर्वहमपि विरहदुःखं = विरहपीडाम साहयति सहनयोग्यं करोति ।
त्वयापि भर्तृप्राप्तिपर्यन्तमेव दुःखं सोढव्यमिति भावः ।

Renu Devi
29/09/20

राधा उमाकान्त सं० महावि० सुखसेना
पूरिया ।

उपशास्त्री-॥खण्ड

साहित्य - तृतीय-पत्रम्
रघुवंश महाकाव्यम्

Date ___/___/___

Saathi

प्र०(1) उत्तिष्ठ वत्स! त्वमृतमृत्युमानं वचो निशम्योस्थितमुत्थितः सन् ।
ददर्श राजा जननीमिव स्वां गामग्रतः प्रस्रविणीं न सिंहम् ॥

उत्तरम्- प्रसंगः- प्रस्तुतौऽयं श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य
रघुवंश महाकाव्यस्य द्वितीय सर्गात् उद्धृतोऽस्ति ।

आस्मिन् श्लोके राजा दिलीप प्रति नन्दिनी

कथयति -

व्यख्याः- राजा = दिलीपः, अमृतमृत्युमानं = सुखामयुरम्, उत्थितः = उद्धृतम्,
वत्स! = हेपुत्र! उत्तिष्ठ = उत्थितो भव, इति = ईदृशम्, वचः = वाक्यम्,
निशम्य = श्रुत्वा, उस्थितः = भूमौ स्थितः, सन् = भवन्, अग्रतः
पुरतः, प्रस्रविणी = पयःस्रवन्तीम्, मां = नन्दिनीं द्येनुम्, स्वां = निजाम्,
जननीम् = मातरम्, इव = यथा, ददर्श = अपश्यत्, सिंहं = मृगेन्द्रम्,
न = नैव ददर्श ।

भावार्थः- राजा दिलीपः हे वत्स! उत्तिष्ठ इति द्येनोर्मद्युरां वाणीमाकर्ण्य
उत्थामय सम्भुरवे स्थितां स्नेहेन क्षीरं स्रवन्ती निजमातरमिव
नन्दिनीं ददर्श किन्तु सिंहं तु न ददर्श ।

Renu Devi

29/09/20

राधा उमाकान्त सं महाविठ सुरवसेना,
पूणिमा ।

शास्त्री-॥ रवण्ड साहित्य
रत्नावली - नाटिका

Saathi

Date ___/___/___

खण्ड- द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिचैर्दिशोऽप्यन्तात् ।
अज्ञानीय भूतिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः ॥
उत्तरम्- प्रसंगः- प्रस्तुतौऽयं खलोकः महाकवि श्रीहर्षवर्धनदेवप्रणीत-
स्य रत्नावली नाटिकायाः प्रथमऽङ्कात् उदघृतास्ति ।
अरि-मन्-खलोकै सुप्रचार कथयति-

व्याख्या- द्वीपात् = अन्तरीपात् । अपि च, जलनिचैः = सागरस्य,
मध्यात् = अन्तरालात् । अपि च, दिशः = काष्ठायाः
(दिशस्तु ककुभः काष्ठा इत्यमरः) अन्तात् = अन्तिम-
भागात् । (अपि च) अभिमतम् = अभीष्टम् (वस्तु) ।
भूतिति = शीघ्रम् । अज्ञानीय = उपकल्प्य । घटयति =
मैलयति । अत्राप्रस्तुतप्रसंगसालङ्कारः । आर्यावृतम् ।
तद्यथा - यस्याः पादे प्रथमे द्वादशमात्रा तथा तृतीयैऽपि
अष्टादश द्वितीये चतुर्थके पञ्चदश साऽऽर्या इति ॥

Renu Jeyi

29/09/20

राधा उमाकान्त सं महाविठ सुखसेना,
पूर्णिमा ।

उपशास्त्री - इरवड साहित्य तृतीय - पत्रम्

रघुवंश - महाकाव्यम्
द्वितीयः सर्गः

saathi

Date

प्र० (1) - तस्मिन् क्षणे पालयितुः प्रजानामुत्पश्येतः सिंहनिपातमुग्रम् ।
अवाङ्मुखस्योपरि पुष्पवृष्टिः पपात विद्याप्यरहस्तमुक्ता ॥
उत्तरम् - प्रसंगः - प्रस्तौडयं श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य
रघुवंशमहाकाव्यस्य द्वितीय सर्गात् उद्घृतोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोक राजा दिल्लीपस्योपरि पुष्पवृष्टिः
अभवत् - सिंहो मां द्राग् विदारयिष्यतीति उत्प्रेक्षमाणस्य
यो मुखस्य राज्ञो दिल्लीपस्य मूर्ध्नि अहो ! गवाथे सत्रा-
डपि विशाङ्कं स्वदेहं प्रददाति, इति चिकितः विद्याप्यरः
विकीर्णानि कुसुमानि न्यपतन् ।

व्याख्यः - तस्मिन् क्षणे = स्वशरीरदान्यैवसरे, उग्रं = भीषणम्, सिंहनिपातः
मृगेन्द्रनिपातम्, उत्पश्यतः = उत्प्रेक्षमाणस्य तर्कयतः
अवाङ्मुखस्य = अधोमुखस्य, प्रजानां = लोकानाम् पालयितुः
रक्षितुः राज्ञो दिल्लीपस्य, उपरि = उपरिष्ठात्, विद्याप्यरः -
हस्तमुक्ता = विद्याप्यरकरविकीर्णा, पुष्पवृष्टिः = प्रसूनवर्षम्,
पपात = न्यपतत् ।

Renu Devi

29/09/20

राधा उमाकान्त सं महाविठ सुखसेना, पूर्णिया